

Det konglige Barne- og likestillingsdepartement
Postboks 8036 DEP
0030 OSLO

Deres ref.:

Vår ref.:

14/2128 - 31 / PERRIS

Dato:

20.01.2017

Høringssvar NOU 2016:16 ny barnevernslov - Sikring av barnets rett til omsorg og beskyttelse

Det vises til høringsbrev av 07.11.2016 vedrørende ovennevnte med invitasjon for høringsinstanser å komme med uttalelse innen 30.01.2017. I Askim kommune er høringssvaret behandlet administrativt innen fristen og sluttbehandles i formannskapet den 02.02.2017. Sluttbehandlingen vil bli ettersendt.

Bemerkninger med mangler i utredningen og lovforslaget

1. Foreldrenes anke- og klagemuligheter

Askim kommune vil bemerke at utvalget til tross for tittelen på utredningen; *Sikring av barnets rett til omsorg og beskyttelse* har valgt å ikke drøfte problematikken rundt foreldrenes muligheter til å anke versus barnas rett til å leve i stabilitet og forutsigbarhet. Slik som loven i dag fungerer har foreldrene anledning til å anke vedtak fra Fylkesnemnd, tingrett og lagmannsrett uten noen begrensninger etter tid eller antall klager. Videre kan foreldre en gang pr år kreve å få omsorgen tilbakeført. Det er grunn til å presisere at bakgrunnen for en omsorgsovertakelse er å sikre barn en forutsigbar og trygg omsorgssituasjon og en positiv utvikling. Foreldrenes sterke posisjon i barnevernloven bidrar til det motsatte. Det vises i den forbindelse til at barn skal gis anledning til uttalelse når saker skal behandles i retten hver gang. Dette i seg selv kan være en stressfaktor for barnet som tidvis opplever at deres rett til stabilitet og forutsigbarhet settes på prøve av rettssystemet. Samtaler med talspersoner i hver rettsrunde bidrar også til en økt usikkerhet rundt barnets bo- og omsorgssituasjon.

2. Manglende tydelighet på hva som er nødvendig kommunestørrelse for å kunne ivareta det foreslåtte økte ansvaret for barneverntjenester.

I lovforslaget legges det opp til at omfattende områder skal overføres fra Bufetat og til kommunene. Vår forståelse er at det kan se ut til at lovgiver har lagt til grunn at kommunereformen er gjennomført eller at kommuner har jobbet ut interkommunale ordninger. Uten klare føringer for hvor store kommunene må være for å ivareta de økte oppgavene utgjør det en stor risiko for at forsvarlighetskravet i barnevernsloven ikke ivaretas.

3. Manglende økonomiske konsekvenser med de foreslåtte lovendringene.

De nye oppgavene som overføres fra Bufetat til kommunene er omfattende og kostbare. Det er vår erfaring at det er knapphet på ressurser i kommunene og en risiko for at sårbare grupper settes opp mot hverandre. For å sikre at barneverntjenesten får tilstrekkelig ressurser til å løse alle de nye lovpålagte oppgavene innenfor forsvarlighetskravet, må dette sikres gjennom øremerkede tilskudd.

Innspill fra Askim kommune til utredningen om ny barnevernslov; - Sikring av barnets rett til omsorg og beskyttelse.

Kapittel 2. Mandat, sammensetning og arbeidsmåte

Askim kommune bemerker at det kun er jurister i utvalget. Vi hadde ønsket oss et bredere sammensatt utvalg som også bestod av fagpersoner med erfaring fra barnevernsfeltet. Mandatet er avgrenset ved aldersgrensen 0-20 år, mens dagens barnevernlov omhandler aldersgruppen 0-23 år. Videre bemerkes det at de økonomiske aspektene for barneverntjenesten og kommunene er utelatt fra mandatet.

Kapittel 3. Tilpasning av loven til samfunns- og kunnskapsutviklingen – tidsriktighet

Det vektlegges i utredningen en presisering av barnets og foreldrenes etniske, religiøse, kulturelle og språklig bakgrunn. Det er grunn til å tro at det vil medføre økt behov for gode tolker og flerkulturelle barnevernfaglige hjelpetiltak. Dette kan øke gi en økonomisk utfordring og økt administrativ. Videre støtter Askim kommune viktigheten av at barnets beskyttelsesbehov settes i sentrum og en rettighetsbasert tilnærming. Askim kommuner støtter forslaget om videreføring av barnevernets ansvar for mindreårige asylsøkere.

Kapittel 4. Lovstruktur, språklig og teknisk forenkling

Askim kommune støtter i all hovedsak forslagene til endringer i begrepsbruken i loven, som medfører at loven blir mer tilgjengelig for befolkningen. Oppbyggingen med at rekkefølgen er endret slik at barnet kommer først og at det er et mer forståelig(uttømmende) innhold i hver paragraf.

Kapittel 5. Regulering av grunnleggende rettigheter og prinsipper

Askim kommune støtter at lovforslaget vil styrke barns rett til omsorg og beskyttelse gjennom en ny overordnet bestemmelse. Bestemmelsen er særlig viktig fordi lovforslaget tydeliggjør og presiserer at barn ikke skal utsettes for vold og overgrep, og at dette også gjelder når volden brukes som et ledd i oppdragelsen av et barn. I forhold til drøftingene rundt vektleggingen av tilknytningsteorier og psykologiske teorier, savnes relevante fagpersoner med barnevernfaglig kompetanse i utvalget. Det er ikke sannsynliggjort at barnets grunnleggende rettigheter, andre standarder og faglige prinsipper vil gi bedre utredninger av barnets situasjon.

Utvalget har ikke presisert bemanningsnorm med kompetansekrav for 1.linjen, men overlater dette til den enkelte kommune. Dette vil ikke fremme mer likhet mellom tjenester i de ulike kommunene.

Askim kommune deler ikke lovgivers anbefaling om at barn fra 12 år skal ha partsrettigheter.

Partsrettigheter innebærer at barnet får innsyn i all dokumentasjon i sakene, samt at man har møterett i rettsinstanser. Vår vurdering er at dette er for omfattende å ta inn over seg og forstå. Vi mener at barneverntjenesten i sitt arbeid skal ivareta barns medvirkning og synspunkter gjennom ordinær saksbehandling.

Kapittel 6. Barnevernloven som en rettighetslov for barn

Askim kommune støtter forslaget om at barnevernloven blir en rettighetslov for barn, og ser dette som en styrking av barnets rettslige stilling i samfunnet. En slik rettighetsfesting vil kunne ha en symbolsk, psykologisk og pedagogisk funksjon, og vil innebære en harmonisering med velferdsretten for øvrig.

Barn har i dag ikke rett på tiltak fra barnevernet, selv om barnevernet har en plikt til å yte hjelp. Barn kan ta kontakt med barnevernet for å be om hjelp, men barnevernet kan ikke yte hjelp dersom foreldrene ikke gir sitt samtykke, med mindre situasjonen er så alvorlig at barnet må få et annet bosted enn foreldrehjemmet.

En rettighetsfesting vil bidra til en tydeliggjøring av at det er barnets rettigheter og behov som står i sentrum for barnevernets virksomhet. Hvorvidt en rettighetsfesting i barnevernloven vil gi barnet rett til nødvendige tjenester og tiltak i praksis, er mer usikkert. I dag opplever barneverntjenesten at det i hovedsak er foreldrene som ønsker hjelp og ber om bistand fra barneverntjenesten for problemer de selv har eller opplever at barnet har. Det vurderes at dette kan medføre en økt risiko for at antall klager fra foreldre, som ikke deler barneverntjenestens vurdering om tiltak i familiene basert på barnas uttalelser og rettigheter.

Kapittel 7. Ansvar for et trygt oppvekstmiljø, omsorg og beskyttelse

Utvalget presiserer barneverntjenestens ansvar ved å tydeliggjøre at kjerneoppgavene er å gi forsvarlig omsorg og beskyttelse når barnets omsorgssituasjon tilsier det eller barnet utsetter sin egen helse og utvikling i fare. Denne innstramningen av barneverntjenestens primæroppgave støttes av Askim kommune. Barneverntjenestens ansvar må vurderes opp mot andre offentlige tjenesters ansvar for å gi barn hjelp innen sine felt og ansvarsområder. Grensen mot andre tjenesters ansvar kan i dag være uklar.

Askim kommune er enig i at barneverntjenesten i dag har et for omfattende ansvarsområde. En vesentlig endring i denne loven er at barneverntjenestens forebyggende ansvar legges til kommunen for øvrig. Dette er et nødvendig grep for å sikre at andre instanser får økt kunnskap og innsikt i blant annet barns utvikling og symptomer på omsorgssvikt, og tar en større del i det forebyggende ansvaret. Det ligger en erkjennelse i at barnevernsloven i dag strever med å ivareta alle oppgaver og det er viktig at barneverntjenesten gis rom til å ivareta de lovpålagte oppgavene innenfor forsvarlighetsbegrepet.

Med en innskrenking og tydeliggjøring av barneverntjenestens ansvarsområde, vil kapasitet og ressurser frigjøres til å ivareta lovpålagte oppgaver innen barnevernets kjerneoppgaver. Mulighet for å overholde tidsfristene i barnevernloven, bedre kvalitet på saksbehandlingen og kontakten med barn og deres familier, og ikke minst raskere hjelp til utsatte barn. Det vises til nyere forskning fra NTNU ved bla professor Lichtwarck.

Utvalget foreslår av barneverntjenesten ikke lenger skal ha plikt til å legge til rette for et trygt og godt oppvekstmiljø for alle barn. Flere forhold tilsier at barneverntjenesten i praksis har fått et for omfattende samfunnsoppdrag på bekostning av primæroppgaven som er å sikre at barn og unge som lever under forhold som kan skade deres helse og utvikling, får nødvendig hjelp og omsorg i rett tid.

7.5.2.2 Barneverntjenestens ansvar for å samarbeide med andre offentlige tjenester

Utvalget foreslår å videreføre barneverntjenestens medvirknings- og samarbeidsplikt, og tydeliggjøre i loven at barnets behov skal være det grunnleggende hensyn i samarbeidet.

Det er viktig at kommunene bygger opp en god lavterskel/forebyggende enhet for alle innbyggere i kommunen. Barneverntjenesten skal ivareta kjerneoppgavene som er å sørge for omsorg og beskyttelse til det enkelte barn. Medvirknings- og samarbeidsplikten bør videreføres slik utvalget foreslår. Det er mange kommuner som har lyktes med en forebyggende enhet som kan være gode eksempler for nye kommuner som skal slås sammen.

Kapittel 8. Særlig om samarbeid mellom barnevern og psykisk helsevern

Askim kommune deler oppfatningen til utvalgets beskrivelse av utfordringer når det gjelder

samarbeidet mellom barneverntjenester og psykisk helsevern. Tilbudet har over tid ikke fungert tilstrekkelig for å ivareta barnas behov for hjelp. Vi støtter lovforslaget om å utrede en barnevernhelsereform og at det innføres lovpålagte samarbeidsavtaler for å sikre mer forpliktende samarbeid mellom sektorene til beste for barna.

Kapittel 9. Meldinger til barneverntjenesten og barneverntjenestens undersøkelser – krav til dokumentasjon

Barneverntjenestene har opplevd en formidabel økning i antall meldinger og derav undersøkelser de senere år. Barneverntjenestene opplever stor økning i administrative oppgaver i barnevernssaker med mindre tid til kontakt med familiene og barna som konsekvens av økt byråkrati. Det er behov for flere ansatte i barneverntjenestene etter dagens lov. Dersom økningen i antall saker fortsetter, er det behov for ytterligere ansatte for å ivareta ytterligere administrasjonsoppgaver som følger av ny lov som bla fatte enkeltvedtak ved henleggelse av undersøkelser.

Det vises til forskning fra NTNU bla. v/professor Lichtwarck hvor den store økningen i barnevernssaker fra 1993 og fram til i dag kommer fram. Det vises også til kapittel 7 med utvalgets forslag til innskrenkning og tydeliggjøring av barneverntjenestens oppgaver.

Vi mener at bekymringsmeldinger fra offentlige instanser og personer som er omfattet av meldeplikten må, eller skal sende skriftlig bekymringsmelding. Et slikt krav vil være i tråd med god forvaltningsskikk. Når en bekymring meldes muntlig på grunn av stor hast for avklaring av barnets situasjon bør det stilles krav til at bekymringen følges opp med en skriftlig melding så snart som mulig og senest innen en nærmere angitt tidsfrist(for eksempel innen 3 dager).

Forslaget til en egen tidsfrist knyttet til utarbeidelse av undersøkelsesplan innen en uke etter mottak av melding vil ikke være gjennomførbar i en praktisk hverdag. Innfrielse av et slikt krav vil kreve økte ressurser.

Kapittel 10. Informasjonsutveksling mellom barneverntjenesten og andre tjenester og personer. Opplysningsplikt, taushetsplikt og opplysningsrett.

Dette er en presisering og tydeliggjøring innenfor komplisert forhold rundt de ovennevnte plikter. Askim kommune er tilfreds med de presiseringer som framkommer i forslaget.

Kapittel 11. Tiltakene i barnevernet.

Askim kommune støtter i hovedsak lovutvalgets forslag til tiltakene i barnevernet. Kommunen ser det som positivt at hjelpetiltak kan settes inn i hjemmet der barnet har samvær og at det innføre en hjemmel for å pålegge hjelpetiltak ovenfor samværsforeldre.

Hjelpetiltak som tidligere har vært driftet av Bufetat foreslås overført til kommunene. Dette handler i all hovedsak om evidensbaserte tiltak. Nedbygging av statlige tiltak kan ikke startes før kommunene er i stand til å påta seg oppgavene. Det vises her til at evidensbaserte tiltak krever en lengre utdanning.

Barneverntjenesten må derfor gis nødvendig tid til å utdanne eller ansette personell. Det presiseres at det å utdanne ansatte til å drifte evidensbaserte tiltak vil være en styrking av barneverntjenestens kvalitet på sikt, men under utdanningsforløpet vil dette medføre ressursmangel og økt økonomisk belastning for i barneverntjenestene. Vi mener det er viktig at man før og under implementeringen sørger for at barneverntjenestene er tilført tilstrekkelig ressurser slik at barn og familier ikke berøres negativt.

Det vurderes som særdeles viktig at man i tiltaksutviklingen også fokuser på tiltak som har som mål å stabilisere familiens livssituasjon. Det vises her til rapporten fra Nordlandsforskning (2015) om at familier med sammensatte problemer og utfordringer er i behov av langvarige og stabiliserende tiltak fra mange

instanser i kommunen. Det vurderes som en vesentlig at det i ny barnevernlov legges opp til å styrke kommunenes helhetlige ansvar for koordinert innsats.

Vedrørende fosterhjemsarbeidet framkommer det at statens bistandsplikt om å finne egnede fosterhjem oppheves og skal heretter være et kommunalt ansvar. Kommunene i Indre Østfold imøteser lovgivers mål om at dette kan bidra til at flere barn får fosterhjem i slekt og nettverk og at man i større grad kan lykkes med å overholde nærhetsprinsippet om at barn skal i størst mulig grad få opprettholde kontakt med sitt nærmiljø. Askim kommune støtter forslaget slik at kommune selv eller sammen med de andre kommunene i indre Østfold kan rekruttere og gi opplæring til fosterhjemmene.

Indre Østfold består av 10 kommuner med et innbyggertall som varierer fra 1400 til 15 600 innbyggere. Med andre ord er kommune hver for seg ikke robuste nok til å kunne håndtere krevende, sammensatte oppgaver. De store områdene som i ny barnevernlov er tenkt overført til kommunene forutsetter at kommunene har en viss størrelse for å kunne håndtere oppgavene. Før ny barnevernlov kan iverksettes bør derfor kommunereformen være fullført. En alvorlig konsekvens av å ikke sikre at kommuner har en tilstrekkelig kommunestørrelse er at hjelpetilbudet til utsatte barn og deres familier vil variere fra kommune til kommune.

Indre Østfold-kommunene skårer lavt på befolkningens levekår. I barneverntjenestenes arbeid medfører dette at vi bistår familier med sammensatte problemer og utfordringer og at akutt plasseringer og omsorgsovertagelser ligger over landsgjennomsnittet. Konsekvensene av dette er at flere av barneverntjenestene i Indre Østfold har et økonomisk merforbruk og strever med å ha en tilstrekkelig bemanning til å utføre alle pålagte oppgaver. Ytterligere tilføring av oppgaver krever øremerkede midler hva gjelder styrking av barneverntjenesten. Styrkingen må skje på flere områder:

- Bemanning
- Kompetanseheving
- Dekning av utgifter til rekruttering, godkjenningsprosessen og veiledning av fosterhjem

Det å rekruttere dyktige og egnede fagpersoner og sette dem i stand til å jobbe med godkjenning av fosterhjem (finne ut hvilke fosterhjem som best passer til det enkelte barn, utforming av avtaleverk og veiledningsansvar mm) er tidkrevende. For at kommunene skal lykkes i å ivareta de oppgavene som i dag er lagt til Bufetat må kommunene bli tilført ressurser i minimum to år for oppgavene overføres.

Overføring av ansvaret fra stat til kommune er en krevende lederoppgave, hvor man blant annet skal finne en egnet organisering av ansvarsområder, avklaring av eventuelt kommunesamarbeid, implementering av omfattende endringer, motivere ansatte mm. For at implementeringen i størst mulig grad skal lykkes forutsetter dette at politisk nivå, kommunes administrasjon og barnevernlederne får tilstrekkelig opplæring og kunnskap i god tid før loven trer i kraft.

Kapittel 12. Hastevedtak

Askim kommune vurderer at det vil være funksjonelt og oversiktlig at de ulike hastebestemmelsene er samlet i ett kapittel i den nye loven. Videre vurderes det at det slik lovutvalgets viderefører inngrepskriteriene i all hovedsak som nå.

En samlet vurdering av barnevernlederne i indre Østfold mener det bør komme ytterligere presisering hvorledes vedtakskompetansen utenom ordinær kontortid skal ivaretas. Tenker spesielt på de større kommunene som har egne barnevernvaktordninger, som organisatorisk, pr dags dato, ikke er plassert i ordinær barneverntjeneste. Disse ordningene har tradisjonelt benyttet seg av politiets jourhavende jurist vedtakskompetanse. Vi er enige i lovutvalgets vurdering med hensyn til at politijurister ikke har

barnevernfaglig kompetanse og at dette er nødvendige egenskaper å ha for å vurdere og for å fatte hastededtak. Dette har også betydning for forsvarlighetskravet som stilles til utførelsen av alt barnevernarbeid jfr. foreslåtte § 4 og for internkontroll i barneverntjenesten.

Askim kommune mener at ny lov bør gi muligheter for ytterligere delegering av vedtakskompetanse utenom kontortid. Konsekvensen av lovutkastet, vil være at barnevernleder eller stedfortreder vil måtte være tilgjengelig hele døgnet, alle årets dager. Pr nå er det slik at i tillegg til barnevernleder og stedfortreder, har alle jourhavende politijurister i angitte område hatt vedtakskompetanse. Vi har ikke forstått det slik at dette med mange politijurister har vært beskrevet som et problem med hensyn til dagens praksis. Likeledes mener vi de ulike barnevernvaktordningene rundt om i landet må sikres vedtakskompetanse på en hensiktsmessig måte. Det bør derfor åpnes for at flere enn to personer i en kommune eller et område, har vedtakskompetanse. Det er viktig at organisasjonskart for barneverntjenesten, etter ny lov, gjøres allment kjent.

§ 113 omhandler kommunens organisering av barneverntjenesten. Vi mener det bør tydeliggjøres at barneverntjenesten skal være tilgjengelig utenfor kontortid også. Vi opplever ordlyden i avsnitt 4 som litt lite barnevennlig. Det bør tydeliggjøres at barneverntjenesten skal være tilgjengelig for barn. Avsnitt 4 i §113 bør flettes inn i § 4, om forsvarlige barneverntjenester. Der bør det presiseres hva som menes med forsvarlige barneverntjenester utenfor vanlig kontortid.

Kapittel 13: Kontakt og samvær

Utvalget foreslår å tilrettelegge for mer omfattende kontakt og samvær enn praksis i dag. Nettverket til barn som bor i fosterhjem gis i lovforslaget rett til å kreve samvær med barnet. I første runde er det barnevernleder som kan avgjøre dette. Denne beslutningen kan ankes til Fylkesnemnda. Askim kommune mener at barneverntjenesten i dag gjennom fokus på nettverksplasseringer og Familieråd har fokus på barnas rett og anledning til å ha kontakt med nettverk. Vi er bekymret for at en lovfestet rett til å kreve og til å påklage beslutninger vil medføre ytterligere stress og unødvendige belastninger for barnet ved at det må gi uttalelser som skal brukes i retten. Videre er det et mål med at barn som skal vokse opp i fosterhjem at det skal få tid til å knytte seg. Vi mener at dette er en økt risiko for at barn i fosterhjem påføres ytterligere stress og at plasseringen ikke har gode betingelser for å lykkes innen rimelig tid. Intensjonen generelt er god, men må bero på en konkret vurdering av det enkelte barns beste. Mange barn sliter etter samvær og får problemer med konsentrasjon og søvn etter samværene. Det er krevende for barnet, og for fosterforeldrene som skal ivareta barnets ulike reaksjoner etter samvær. Det at flere får rettigheter som igjen kan påklages, vil kunne bety økte kostnader for kommunen. Administrativt vil det også medføre et merarbeid med utarbeidelse av planer og evalueringer med alle berørte parter.

Det framkommer i lovforslaget mulighet for andre enn barnets foreldre å kunne påklage begrensninger i samvær med barn etter omsorgsovertakelse for behandling i fylkesnemnda. Kommunen vurderer at dette vil kunne være i strid med barns behov for omsorg og beskyttelse, da det vil kunne bli en ytterligere belastning for barn ha samtale med talsperson hver gang begrensning i kontakt fattes.

I forhold til dagens kapasitet og ressurser i barneverntjenesten, vil det være behov for flere og bedre tilrettelagte møte- og samværslokaler for å kunne tilrettelegge for samvær med flere familiemedlemmer og andre nærstående som vil trenge kompetansehevende støtte og oppfølging i for- og etterkant, og ved gjennomføring. Familiemedlemmene og andre nærstående kan være bosatt over hele landet og ha rett til dekning av reise- og oppholdsutgifter. Det er stor mangel på gode fosterhjem, beredskapshjem og institusjonsplasser i dag og mange barn risikerer derav å bli plassert geografisk i stor avstand fra samværsberettigede. Det vil være behov for flere og bedre tilrettelagte møte- og samværslokaler for å kunne tilrettelegge for samvær med flere familiemedlemmer og andre nærstående som vil trenge kompetansehevende støtte og oppfølging i for- og etterkant, og ved gjennomføring. Ut ifra dagens

kapasitet og ressurser i barneverntjenestene, vil det medføre økte utgifter. Askim kommune ser at utvidede rettigheter kan innebære en økt risiko for flere rettslige og krevende prosesser. Dette kunne med fordel i større grad vært drøftet oppimot nyere forskning og kunnskap om tilknytningens betydning for barnets beste.

Kapittel 14. Oppfølging av barn og foreldre etter tiltak

Askim kommune er opptatt av at barn og foreldre skal få god, forutsigbar og systematisk oppfølging etter iverksatt tiltak og støtter derfor utvalgets forslag om at slik oppfølging skal styrkes.

Kommunene er svært fornøyd med presiseringen om barneverntjenestens ansvar for å vurdere om det er nødvendig med endringer eller ytterligere tiltak med hensyn til oppfølgingen av barnet.

Kapittel 15. Bosted utenfor hjemmet.

Askim kommune støtter i hovedsak lovutvalgets forslag til bosted utenfor hjemmet. Kommunen er positiv til utvalgets forslag om å lovfeste at barneverntjenesten alltid skal vurdere om noen i familie eller nettverk kan være fosterhjem og at familieråd som metode kan anvendes i rekruttering av fosterhjem i familie eller nettverk.

Kapittel 16. Partsrettigheter og ordninger som sikrer barns prosessuelle rettigheter

Askim kommune ser særlige utfordringer knyttet til å gi barn i alderen 12 år fulle partsrettigheter.

Kommunen stiller spørsmålsteget om et 12 års gammelt barn kan forstå fullt ut hva det innebærer å være tilstede under en hovedforhandling i nemnda, forstå rekkevidden av den informasjon som blir tilgjengelig og tåle påkjenningene dette medfører. Kommunen savner en grundigere vurdering av om barnet i slike sammenhenger vil kunne ha forutsetninger til å gi et informert samtykke/ikke samtykke i forhold til å gjøre partsrettigheter gjeldene. Askim kommune kan derfor ikke på dette grunnlaget støtte lovutvalgets forslag. Kommunen mener heller en bør vurdere å utvide adgang til å innvilge partsrettigheter for barn under 15 år.

Å opprette en trygghetsperson for barnet vurderes å være et godt initiativ. Vi er enig i at trygghetspersonen kan fylle rollene som talsperson og trygghetsperson. Å ivareta rollen som tilsynsfører, med det mandatet tilsynsfører har i dag vurderes som urealistisk og ikke forenlig med rollen som tilsynsperson da dennes oppgave har store elementer av kontroll. Askim kommune støtter derfor ikke lovforslaget slik utvalget innstiller. Det er Askim kommune sin vurdering at tilsynspersonen skal ha en barnefaglig eller barnevernfaglig utdanning.

Kapittel 17 Økt rettsikkerhet ved saksbehandlingen i fylkesnemndene.

Askim kommune er positiv til at barn gis anledning til å uttale seg direkte til fylkesnemndene. Av hensyn til barnet bør slik høring skje uten at partene er til stede. Det må også legges opp til en ordning hvor barnet høres på annen måte dersom barnet ikke ønsker å uttale seg direkte for nemnda eller dersom dette er utilrådelig ut fra barnets situasjon. Dette er en oppgave barnets trygghetsperson kan ivareta på vegne av barnet.

Det er videre positivt at det lovfestes et krav om at det skal fremgå av vedtaket hvordan barnets beste er vurdert, herunder betydningen av barnets mening

Kapittel 18 Økonomiske og administrative konsekvenser.

Askim kommune savner at utvalget ikke har sett det mulig å gi et konkret anslag for de merutgiftene eller innsparingene som forslagene medfører.

Askim kommune vurderer at flere av lovforslagene vil medføre økte utgifter knyttet til tettere oppfølging av barn og foreldre, økt krav til tverrfaglig samarbeid og koordinering, økt krav til dokumentasjon og tidsfrister. Lovforslagene antas også å ville innebære økt saksforberedende arbeid for kommunen knyttet til behandling for fylkesnemnda og tingrett.

Askim kommune er opptatt av at nye oppgaver og lovkrav følges opp med statlig full finansiering i form av øremerkede tilskudd for disse nye oppgavene som tillegges barneverntjenesten

Med hilsen

Per-Helge Nesse Rise

Barneverntjenesten

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og trenger ikke underskrift.

Kopi til:

Mottakere:

Det kongelige Barne- og likestillingsdepartement